

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15243-08-16 חילף נ' פאר

תיק חיצוני:

4 ספטמבר 2017

לפני כבוד השופט יהושע רטנר

התובע

איברהים חילף
ע"י עו"ד סיוון ועקנין שפירא

נגד

הנתבע

רובין פאר
ע"י עו"ד חגי אורגד

חקיקה שאוזכרה:

[חוק בתי המשפט \[נוסח משולב\], תשמ"ד-1984: סע' 79 א'](#)[חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965: סע' 13 \(5\)](#)**פסק דין**

1. לפני בית המשפט תביעה לפיצויים של ביצוע עוולה פרסום לשון הרע, על סך 50,000 ₪.
2. הצדדים הגיעו להסכמה דיונית שפסק הדין יינתן על דרך הפשרה לפי [סעיף 79 א' לחוק בתי המשפט](#) התשמ"ד-1984. הוסכם שפסק הדין יינתן על סמך החומר הקיים בתיק לאחר שהצדדים יגישו תצהירי עדות ראשית. כמו כן הוסכם שפסק הדין ינומק בקצרה ושתהיה לצדדים אפשרות לערער.
3. לאחר שעיינתי בחומר המצוי בתיק בית המשפט ובכלל זה סיכומי הצדדים, אני מורה על דחיית התביעה ללא צו להוצאות.

נימוקי פסק הדין בתמצית

4. התובע והנתבע עבדו יחד בנגריה מעל 25 שנה. הנתבע עזב את עבודתו בנגריה בשנת 2011. לטענת התובע הנתבע נהג לכנותו במשך כל שנות העבודה המשותפת בכינוי "כושי", הן באוזניו והן באוזני עובדים אחרים. לטענת התובע הנתבע נהג לכנותו בצורה זו על מנת לבזותו, להשפילו ולגרום לכלל העובדים בנגריה לסלוד ממנו. הנתבע איננו מכחיש שהיה נוהג לכנות את התובע "כושי". לטענתו זה היה כינוי החיבה של התובע בנגריה, וכך פנו אליו

- כענין שבשגרה עובדי הנגריה וגם הוא. לטענתו מעולם לא ביקש להשפיל את התובע או לבזותו, וכי התובע מעולם לא התרעם על כינוי חיבה זה.
5. לאחר ששקלתי את התביעה, הגעתי למסקנה שסיכויי התביעה להתקבל נמוכים, כפי שיוסבר להלן.
6. אין בפני בית המשפט ראיה כלשהי, שנערכה במהלך שנות העבודה המשותפת, שהתובע התרעם על כך שהנתבע או משהו אחר נהג לפנות אליו ולהתייחס אליו בכינוי "כושי". לא סביר שהנתבע התייחס אל התובע בכינוי משפיל ומבזה במשך 25 שנות עבודה משותפת, מבלי שהתובע יתרעם על כך. יתרה מזו, התובע המשיך לעבוד ביחד עם הנתבע, בצמוד לנתבע כעוזרו, למרות הכינוי הנ"ל. יש בכך להעיד שהתובע עצמו לא הרגיש מבזה או מושפל מכינוי זה. כמו כן אין בפני בית המשפט כל ראיה שהכינוי הנ"ל גרם לכך שעובדים אחרים בנגריה סלדו ממנו. אין מחלוקת שהתובע עבד בנגריה במשך 25 שנה עד עזיבתו של הנתבע בשנת 2011 והמשיך לעבוד בנגריה עד היום, סה"כ מעל 30 שנה. יש בכך להעיד שמעמד התובע בנגריה איתן ויציב, שאף אחד לא סולד ממנו, וכי לא עבר השפלה או ביזוי מטעם מי מעובדי הנגריה ובכלל זה הנתבע.
7. התביעה הוגשה בשיהוי ניכר ביחס לפרסום המיוחס לנתבע. לטענת התובע במשך כל שנות העבודה הנתבע נהג לכנותו "כושי", דהיינו החל מלפני כ-30 שנה. הגשת התביעה בשלב זה לאחר עשרות שנים, מחליש מאוד את סיכויי קבלתה.
8. גם אם אקח בחשבון שיתכן והתובע חשש להגיש את התביעה כל עוד הנתבע עבד בנגריה, עדין היא הוגשה בשיהוי ניכר. זאת מאחר והתביעה הוגשה רק כעבור 5 שנים לאחר מכן, ללא כל הסבר המניח את הדעת. גם בשיהוי זה יש להחליש מאוד את סיכויי קבלת התביעה.
9. לאחר שהנתבע עזב את עבודתו בנגריה הוא הגיש בבית הדין האזורי לעבודה בחיפה תביעה נגד המעביד, בתיק 18240-06-12. לטענת התובע, בהליך זה הנתבע התייחס לעובדי הנגריה ממוצא בדואי (עליהם נמנה התובע) כשקרנים. לטענתו יש בכך לחזק את עילת התביעה ולהראות שהנתבע ביקש להשפילו ולבזותו.
10. אינני מקבל טענה זו של התובע. מדובר בפרסום המוגן מפני עילת לשון הרע כאמור בסעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965. מעבר לכך מדובר בפרסום שמתייחס באופן כללי לסכסוך שבין הנתבע ולבין בעל הנגריה, ואיננו מעיד על כך שהנתבע ביקש להשפיל את התובע במהלך שנות עבודתם המשותפת בכינוי "כושי".

11. בנסיבות הכוללת נראה שסיכויי התביעה נמוכים מאוד. לפיכך הגעתי למסקנה, במסגרת הסכמת הצדדים למתן פסק דין על דרך הפשרה, שיש מקום שהתביעה תדחה. עם זאת, לאור ההסכמה הנ"ל שהביאה לחסכון זמן והוצאות לשני הצדדים, התובע לא יחוייב בהוצאות משפט.

תוצאה

12. כאמור בריישא של פסק הדין, אני מורה על דחיית התביעה ללא צו להוצאות.

ניתן היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017

יהושע רטנר 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)